

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-345/99)

(1999/C 333/40)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Enrico Traversa, νομικό σύμβουλο, και την H    ne Michard, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,   σκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Σεπτεμβρίου 1999 προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας   σον αφορά τα οχήματα τα οποία χρησιμοποιούν οι υποκείμενες στον φόρο σχολές οδηγών την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω οχήματα πρέπει να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δραστηριότητα αυτή, για να μπορεί να ασκηθεί το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ ο οποίος επιβλήθηκε κατά την αγορά τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το   ρθρο 17, παράγραφος 2, της   κτης οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1997⁽¹⁾.
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά   ξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το   ρθρο 17, παράγραφος 6, της   κτης οδηγίας, επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν σε ισχύ   λες τις περιπτώσεις αποκλεισμού της δυνατότητας εκπτώσεως του φόρου που προβλέπει η εθνική νομοθεσία κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της οδηγίας. Την ημερομηνία αυτή η γαλλική νομοθεσία προ  βλεπε αποκλεισμό της δυνατότητας εκπτώσεως του φόρου για   λα τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως, με μόνη εξαίρεση τα χρησιμοποιούμενα για τις δημόσιες μεταφορές ταξιδιωτών.

Από την 1η Ιανουαρίου 1993 η γαλλική νομοθεσία προ  βλεψε δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου για τα μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιούν οι σχολές οδηγών. Ωστόσο, το δικαίωμα αυτό περιορίζεται στα μεταφορικά μέσα τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη δραστηριότητα αυτή.

Σύμφωνα με το   ρθρο 17, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου χορηγείται όταν πρόκειται για αγαθό χρησιμοποιούμενο για δραστηριότητα του ιδιώτη η οποία φορολογείται, χωρίς τη δυνατότητα περιορισμού του δικαιώματος αυτού μόνο στα αγαθά που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εν λόγω δραστηριότητα.

Περιορίζοντας την   κταση ενός εθνικού περιορισμού του δικαιώματος εκπτώσεως από τον φόρο τα κράτη μέλη δεν μπορούν να θεσπίζουν ιδιαίτερα κριτήρια για την εφαρμογή της δυνατότητας εκπτώσεως από τον φόρο.

⁽¹⁾ Οδηγία 77/388/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, ΕΕ ειδ. εκδ. 09/001, σ. 49.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-346/99)

(1999/C 333/41)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Richard B. Wainwright, νομικό σύμβουλο, και τον Olivier Couvert-Cast  ra, εθνικό δημόσιο υπάλληλο αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,   σκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 17 Σεπτεμβρίου 1999, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που   σαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 96/65/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 1996, για τέταρτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 88/379/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και νομοθετικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, τη συσκευασία και την επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων και για τροποποίηση της οδηγίας 91/442/ΕΟΚ σχετικά με τα επικίνδυνα παρασκευάσματα των οποίων οι συσκευασίες πρέπει να φέρουν σφράγισμα ασφαλείας για τα παιδιά⁽¹⁾ ή παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά   ξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την εκπνοή της προθεσμίας για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο, δηλαδή στις 31 Μαΐου 1998, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν είχε εισέτι θέσει σε ισχύ τις διατάξεις που   σαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 265 της 18.10.1996, σ. 15.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-347/99)

(1999/C 333/42)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Marie Wolfcarius, νομικό σύμβουλο, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,   σκησε στις 20 Σεπτεμβρίου 1999 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας.